

13. Lagar o Författningar om honung och emballage

Statens livsmedelsverks kungörelse med föreskrifter och allmänna råd om honung;

SLV FS 1993:26 (H 314) Utkom från trycket 1993-12-16

Europarådets nya direktiv om honung, gäller från aug. 2003; 2001/110/EG av den 20 december 2001

Statens livsmedelsverks kungörelse med föreskrifter och allmänna råd om identifikationsmärkning av livsmedelspartier;

SLV FS 1993:20 (H 131) Utkom från trycket 1993-12-16

Brev från Livsmedelsverkets Normenhet angående smaksättning av honung med aromämnen.

Statens livsmedelsverks kungörelse med föreskrifter och allmänna råd om honung;

SLV FS 1993:26 (H 314) Utkom från trycket 1993-12-16

beslutade den 16 december 1993.

Med stöd av 5, 19, 25, 26 och 55 §§ livsmedelsförordningen (1971:807)¹ meddelar Statens livsmedelsverk följande regler.

Omfattning

1 § Denna kungörelse omfattar föreskrifter om honung. Vad som i denna kungörelse förstås med honung anges i bilaga 1.

Bestämmelserna om märkning gäller inte vid export till länder som inte omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet).

Sammansättning m.m.

2 § Uppgifterna i bilaga 1 och 2 om sammansättning och beskaffenhet i övrigt hos honung gäller som livsmedelsstandard enligt 7 § livsmedelslagen (1971:511).

3 § De beteckningar som anges i bilaga 1 fastställs som förbehållna enligt 15 § livsmedelslagen.

Vid saluhållande av honung skall den förbehållna beteckningen *honung* användas.

4 § Honung som inte uppfyller de krav som anges i 6 § 1-3 får saluhållas under beteckningen *bagerihonung* eller *industrihonung*. Detta gäller även honung vars diastasaktivitet eller HMF-halt enligt punkten 7 i bilaga 2 inte motsvarar de värden som anges i punkterna 7 a och b i samma bilaga.

¹ Jfr EES-avtalet bilaga II avsnitt XII och rådets direktiv 74/409/EEG (EGT nr L 221, 12.8.1974, s. 10)

2

SLV FS 1993:26

5 § Honung som saluhålls som sådan eller som används i annat livsmedel skall vara fri från organiska eller oorganiska ämnen som normalt inte förekommer i denna, såsom mögel, insekter, insektsdelar, yngel eller sand-korn.

6 § Honung får inte,

1. ha någon främmande smak eller lukt,
2. ha börjat jäsa eller skumma,
3. ha värmts upp så mycket att dess naturliga enzymer förstörts eller förlorat sin aktivitet samt
4. ha en på konstgjord väg förändrad surhetsgrad.

Märkning

7 § Följande uppgifter är de enda som är obligatoriska på förpackningar, etiketter eller behållare med varor som omfattas av denna kungörelse. Uppgifterna skall vara väl synliga, klart läsbara och beständiga.

1. Förbehållen beteckning för honung eller blomhonung, bladhonung, självrunden honung, slungad honung eller pressad honung enligt bilaga 1.

För honung i vaxkakor eller honung i bitar av vaxkakor får endast förbehållen beteckning enligt punkten 4 respektive 5 i bilaga 1 användas.

2. Beteckning *bagerihonung* respektive *industrihonung* för honung enligt 4 §.
3. Nettovikten uttryckt i gram eller kilogram.
4. Namn eller firma och adress eller säte avseende honungens tillverkare, förpackare eller säljare som är etablerad inom EES-avtalets tillämpningsområde.
5. Ursprungsland, om detta ligger utanför EES-avtalets tillämpningsområde.

Allmänna råd

Som adressuppgift enligt 7 § 4 godtas telefonnummer för tillverkare, förpackare eller säljare inom landet. Enbart en sådan adressuppgift kan vid export medföra att mottagarlandet även kräver märkning med adress.

8 § De förbehållna beteckningarna enligt bilaga 1 får kompletteras med bl.a. följande.

1. Uppgift om varans ursprung, antingen från blomman eller växt, dock under förutsättning att den huvudsakligen härstammar därifrån samt har för den passande lukt- och smakmässiga kännetecken.

3

SLV FS 1993:26

2. Regionalt, territoriellt eller topografiskt namn, dock under förutsättning att hela varan härstammar från det angivna området.

9 § För honung i förpackning med en nettovikt på minst 10 kilogram och som inte saluhålls i detaljhandeln, får uppgifter enligt 7 § 3 och 4 lämnas i medföljande handling.

Övrigt

10 § Livsmedelsverket kan medge undantag (dispens) från föreskrifterna i denna kungörelse.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1994. Äldre bestämmelser får dock tillämpas till och med utgången av juni 1995. Detta gäller både varor som tillverkas inom landet och som importeras. Sådana varor får saluhållas inom landet till och med utgången av 1996.

Bilaga 1

(till SLV FS 1993:26)

1. Honung

Livsmedel som honungsbin bereder av nektar från blommor eller av sekret från levande växtdelar och som bina samlar, omvandlar och förenar med egna särskilda ämnen samt förvarar och låter mogna i vaxkakor. Detta livsmedel kan vara flytande, trögflytande eller kristalliserat.

Honung indelas huvudsakligen i följande sorter:

2. Blomhonung

Honung som till största delen kommer från blommors nektar.

3. Bladhonung

Honung som till största delen kommer från sekret från levande delar av växter. Dess färg varierar från ljust eller grönaktigt brunt till nästan svart.

4. Honung i vaxkakor

Honung som bin förvarar i celler hos nya vaxkakor utan yngel och som säljs i täckta och hela vaxkakor eller delar av sådana vaxkakor.

4

SLV FS 1993:26

5. Honung i bitar av vaxkakor

Honung som innehåller en eller flera bitar av vaxkakor.

6. Självrunnen honung

Honung som fått självrinna ur avtäckta vaxkakor utan yngel.

7. Slungad honung

Honung som utvunnits genom att centrifugera avtäckta vaxkakor utan yngel.

8. Pressad honung

Honung som utvunnits genom att pressa vaxkakor utan yngel med eller utan måttlig värme.

Bilaga 2

(till SLV FS 1993:26)

1. Uppmätt halt av reducerande sockerarter, uttryckt i invert-socker

- blomhonung minst 65 %
- bladhonung, blandningar av bladhonung och blomhonung minst 60 %

2. Vattenhalt

- som huvudregel högst 21 %
- ljunghonung (*Calluna*) och klöverhonung (*Trifolium* sp) högst 23 %

3. Uppmätt halt av sackaros

- som huvudregel högst 5 %
- bladhonung, blandningen av bladhonung och blomhonung, honung av akacia, lavendel och *Banksia menziesii* högst 10 %

4. Vattenlösligt material

- som huvudregel högst 0.1 %
- pressad honung högst 0.5 %

5. Halten av mineralämnen (askhalt)

- som huvudregel högst 0.6 %
- bladhonung, blandningar av bladhonung och blomhonung högst 1 %

5
SLV FS 1993:26

6. Halten fria syror högst 40 milliekvivalenter per kg

7. Diastasaktivitet och hydroximetylfurfuralhalt (HMF), bestämd efter beredning och blandning

a) Diastasaktivitet (Schade-skala) som huvudregel	minst 8
honung med låg naturlig enzymhalt (tex citrus) med ett HMF-innehåll av högst 15 mg/kg	minst 3
b) HMF	högst 40 mg/kg (utom honung med låg naturlig enzymhalt enligt punkt 7a denna bilaga).

SV Europeiska gemenskapernas officiella tidning 12.1.2002 L 10/47
RÅDETS DIREKTIV 2001/110/EG av den 20 december 2001 om honung

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta, med beaktande av kommissionens förslag (1), med beaktande av Europaparlamentets yttrande (2), med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (3), och av följande skäl:

- (1) I överensstämmelse med slutsatserna från Europeiska rådet i Edinburgh den 11–12 december 1992, vilka bekräftades av Europeiska rådet i Bryssel den 10–11 december 1993, bör vissa vertikala direktiv på livsmedelsområdet förenklas så att de endast tar upp de viktigaste krav som de produkter som direktiven avser skall uppfylla för att kunna åtnjuta fri rörlighet på den inre marknaden.
- (2) Rådets direktiv 74/409/EEG av den 22 juli 1974 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om honung (4), motiverades med att skillnaderna mellan de nationella lagstiftningarna beträffande definitionen av honung kunde leda till illojal konkurrens och vilseleda konsumenterna och därmed direkt inverka på upprättandet av den gemensamma marknaden och på dess sätt att fungera.
- (3) Genom direktiv 74/409/EEG och senare ändringar av detta fastställdes definitioner, bestämdes vilka olika sorters honung som får saluföras under passande beteckningar, fastställdes gemensamma regler för sammansättningen och bestämdes de viktigaste uppgifterna avseende märkning för att säkerställa produkternas fria rörlighet inom gemenskapen.
- (4) För klarhetens skull bör direktiv 74/409/EEG omarbetas så att reglerna för produktions- och marknadsföringsvillkoren för honung blir mer lättillgängliga, och så att det anpassas till den allmänna gemenskapslagstiftning som gäller för livsmedel, särskilt den som avser märkning, främmande ämnen och analysmetoder.
- (5) De allmänna reglerna om märkning av livsmedel, som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG (5) bör tillämpas med vissa undantag. Med tanke på det nära sambandet mellan honungens kvalitet och dess ursprung är det nödvändigt att säkerställa full information om dessa punkter för att inte vilseleda konsumenterna beträffande produktens kvalitet. De särskilda konsumentintressena när det gäller geografiska karakteristika för honung och full öppenhet i fråga om dessa gör det nödvändigt att det ursprungsland där honungen har skördats anges på märkningen.
- (6) Varken pollen eller någon annan beståndsdel som är specifik för honung får avlägsnas, utom om detta är oundvikligt när främmande organiska eller oorganiska ämnen avlägsnas. Detta kan ske genom silning. Om silningen medför att en betydande mängd pollen avlägsnas, måste konsumenten få korrekt information om detta genom en lämplig uppgift på etiketten.
- (7) Silad honung får inte tillsättas honung, i vars beteckning ingår uppgifter om produktens ursprung från blommor eller växter, produktens regionala, territoriella eller topografiska ursprung eller särskilda kvalitetskriterier. För att förbättra öppenheten på marknaden bör märkningen av silad honung och bagerihonung vara obligatorisk för alla transaktioner på lösviktmarknaden.
- (8) Som kommissionen betonar i sitt meddelande av den 24 juni 1994 till Europaparlamentet och rådet om den europeiska biodlingen får kommissionen anta analysmetoder för att säkerställa att reglerna för sammansättningsegenskaperna och de kompletterande särskilda uppgifterna följs när det gäller honung som saluförs inom gemenskapen.
- (9) Det är önskvärt att hänsyn tas till det arbete som har utförts avseende en ny kodexstandard för honung, som på lämpligt sätt har anpassats till gemenskapens särskilda krav.
- (10) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna som fastställs i artikel 5 i fördraget kan målet att fastställa gemensamma definitioner och regler för de berörda produkterna och anpassa bestämmelserna till allmän gemenskapslagstiftning om livsmedel inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, och det kan därför, på grund av detta direktivs art, bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det ovannämnda målet.
- (11) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (1).
- (12) För att inte nya hinder för den fria rörligheten skall uppkomma bör medlemsstaterna avstå från att för de berörda produkterna anta nationella bestämmelser som inte föreskrivs i detta direktiv.
 - (1) EGT C 231, 9.8.1996, s. 10. (2) EGT C 279, 1.10.1999, s. 91. (3) EGT C 56, 24.2.1997, s. 20. (4) EGT L 221, 12.8.1974, s. 10. Direktivet senast ändrat genom 1985 års Anslutningsakt för Spanien och Portugal. (5) EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv skall tillämpas på de produkter som definieras i bilaga I. Produkterna skall uppfylla de krav som fastställs i bilaga II.

Artikel 2

Direktiv 2000/13/EG skall tillämpas på de produkter som definieras i bilaga I på följande villkor:

1. Beteckningen "honung" skall endast tillämpas på den produkt som definieras i bilaga I.1 och skall användas i handeln för att beteckna denna produkt.
2. Produktbeteckningarna som avses i bilaga I.2 och I.3 skall endast tillämpas på de produkter som definieras där och skall användas i handeln för att beteckna dessa produkter. Beteckningarna får ersättas med enbart beteckningen "honung", dock inte då det är fråga om silad honung, honung i vaxkaka, honung i bitar av vaxkakor och bagerihonung. Dock,
 - a) skall, i fråga om bagerihonung, orden "endast avsedd för matlagning" stå på etiketten i omedelbar anslutning till produktbeteckningen, b) får, med undantag för silad honung och bagerihonung, beteckningarna åtföljas av uppgifter om
 - produktens ursprung från blommor eller växter, under förutsättning att den uteslutande eller huvudsakligen kommer från den angivna källan och har källans organoleptiska, fysikalisk-kemiska och mikroskopiska egenskaper,
 - produktens regionala, territoriella eller topografiska ursprung, under förutsättning att den uteslutande kommer från den angivna källan,
 - specifika kvalitetskriterier.
3. Om bagerihonung har använts som en ingrediens i ett sammansatt livsmedel, får beteckningen "honung" användas i det sammansatta livsmedlets produktbeteckning i stället för beteckningen "bagerihonung". I ingrediensförteckningen skall dock den beteckning som avses i bilaga I.3 anges.
 4. a) Det ursprungsland där honungen har skördats skall anges på etiketten. Om honungen har sitt ursprung i mer än en medlemsstat eller mer än ett tredje land, får dock denna uppgift i förekommande fall ersättas med följande:
 - blandning av EG-honung,
 - blandning av icke-EG-honung,
 - blandning av EG-honung och icke-EG-honung.
 - b) I enlighet med direktiv 2000/13/EG, särskilt artiklarna 13, 14, 16 och 17 i detta, skall de närmare detaljer som skall anges enligt punkt a anses som beteckningar enligt artikel 3 i det direktivet.

Artikel 3

När det gäller silad honung och bagerihonung, skall på bulkcontainrar, förpackningar och handelsdokument tydligt anges den fullständiga produktbeteckning som avses i bilaga I.2 b viii, och del 3.

Artikel 4

Kommissionen får anta metoder som medger kontroll av honungens överensstämmelse med bestämmelserna i detta direktiv. Dessa metoder skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 7.2. Till dess sådana metoder har antagits skall medlemsstaterna alltid när så är möjligt använda internationellt godkända metoder såsom de metoder som godkänts av Codex Alimentarius för att kontrollera att bestämmelserna i detta direktiv följs.

Artikel 5

Medlemsstaterna får inte anta nationella bestämmelser som inte föreskrivs i detta direktiv för de produkter som definieras i bilaga I.

Artikel 6

De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv och som rör de frågor som anges nedan skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet som avses i artikel 7.2:

- Anpassning av detta direktiv till allmän gemenskapslagstiftning som gäller livsmedel.
- Anpassning till den tekniska utvecklingen.

Artikel 7

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga livsmedelskommittén (nedan kallad kommittén) som inrättas genom artikel 1 i beslut 69/414/EEG (2).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning. (1) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. (2) EGT L 291, 19.11.1969, s. 9. SV Europeiska gemenskapernas officiella tidning 12.1.2002 L 10/49

Artikel 8

Direktiv 74/409/EEG skall upphävas med verkan från den 1 augusti 2003. Hänvisningar till det upphävda direktivet skall tolkas som hänvisningar till det här direktivet.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 1 augusti 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta. Dessa åtgärder skall tillämpas så att de

— tillåter saluföring av de produkter som anges i bilaga I, om de överensstämmer med de definitioner och regler som fastställs i detta direktiv, med verkan från den 1 augusti 2003,

— förbjuder saluföring av produkter som inte överensstämmer med detta direktiv, med verkan från den 1 augusti 2004. Saluföring av produkter som inte överensstämmer med detta direktiv och som har märkts före den 1 augusti 2004 i enlighet med direktiv 74/409/EEG skall dock tillåtas till dess att lagren av dessa produkter är tömda. När en medlemsstat vidtar dessa åtgärder skall åtgärderna innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 10

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna. Utfärdat i Bryssel den 20 december 2001. På rådets vägnar C. PICQUÉ Ordförande

BILAGA I**PRODUKTBETECKNINGAR OCH DEFINITIONER**

1. Honung är det naturliga söta ämne som *Apis mellifera*-bin bereder av nektar från växter eller av sekret från levande växtdelar eller av exkret av växtsugande insektsarter på de levande växtdelarna, som bina samlar och omvandlar genom att förena dem med egna särskilda ämnen, deponerar, torkar, lagrar och låter utvecklas i vaxkakor.
2. Honung kan indelas i följande huvudsorter:
 - a) Beroende på ursprung
 - i) Blomhonung eller nektarhonung: Honung som kommer från växters nektar.
 - ii) Bladhonung: Honung som huvudsakligen kommer från exkret från sugande insektsarter (*Hemiptera*) på levande växtdelar eller sekret av levande växtdelar.
 - b) Beroende på hur den produceras och/eller presenteras
 - iii) Honung i vaxkakor: Honung som bina förvarat i cellerna i nybyggda vaxkakor utan yngel eller i tunna bottenplattor för vaxkakor enbart gjorda av bivax och som säljs i hela eller delade täckta vaxkakor.
 - iv) Honung i bitar av vaxkakor: Honung som innehåller en eller flera bitar av honung i vaxkakor.
 - v) Självrunnen honung: Honung som fått självrinna ur avtäckta vaxkakor utan yngel.
 - vi) Slungad honung: Honung som utvinns genom att centrifugera avtäckta vaxkakor utan yngel.
 - vii) Pressad honung: Honung som utvinns genom att under svag värme (högst 45 °C) eller utan värme pressa vaxkakor utan yngel.
 - viii) Silad honung: Honung som utvinns genom att avlägsna främmande oorganiska och organiska ämnen på ett sådant sätt att avsevärda mängder pollen avlägsnas.
3. Bagerihonung Honung som a) är lämplig för industriellt bruk eller som ingrediens i andra livsmedel som därefter bearbetas och b) kan
 - ha en främmande smak eller lukt, eller
 - ha börjat jäsa eller har jäst, eller
 - ha överhettats

SV Europeiska gemenskapernas officiella tidning 12.1.2002 L 10/51

BILAGA II

KRITERIER FÖR HONUNGENS SAMMANSÄTTNING

Honung består huvudsakligen av olika former av socker, framför allt av fruktos och glukos samt av andra ämnen såsom organiska syror, enzymer och fasta partiklar från insamlingen av honung. Honungens färg varierar från nästan färglös till mörkbrun. Till konsistensen kan den vara lättflytande, trögflytande eller (delvis eller helt) kristalliserad. Smaken och aromen varierar men härrör från honungens växtursprung.

När honungen saluförs som honung eller används i någon annan produkt som är avsedd som livsmedel får inga livsmedels ingredienser, inbegripet livsmedelstillsatser, ha tillsatts den, och inte heller får något annat än honung tillsättas.

Honung skall så långt det är möjligt vara fri från för dess sammansättning främmande organiska och oorganiska ämnen.

Honung får inte, med förbehåll för punkt 3 i bilaga I, ha någon främmande smak eller lukt eller ha börjat jäsa, ha en på konstgjord väg förändrad surhetsgrad eller ha uppvärmts så mycket att dess naturliga enzymer antingen förstörts eller i väsentlig grad förlorat sin verkan.

Om inte annat följer av bilaga I.2 b viii får varken pollen eller någon beståndsdel som är specifik för honungen avlägsnas utom när detta är oundvikligt för att främmande organiska eller oorganiska ämnen skall kunna avlägsnas.

När honung saluförs som honung eller används i någon produkt avsedd som livsmedel skall den uppfylla följande kriterier när det gäller sammansättningen:

1. Sockerhalt

1.1 Halt av fruktos och glukos (tillsammans)

— Blomhonung minst 60 g/100 g

— Bladhonung och blandningar av bladhonung och blomhonung minst 45 g/100 g

1.2 Sackaroshalt

— Som huvudregel högst 5 g/100 g

— Falsk akacia (*Robinia pseudoacacia*), Alfalfa (*Medicago sativa*), Menzies banksia (*Banksia menziesii*), Fransk kaprifol (*Hedysarum*), *Eucalyptus camadullensis*, *Eucryphia lucida*, *Eucryphia milligani*, Citrus spp. högst 10 g/100 g

— Lavendel (*Lavandula spp.*), Gurkört (*Borago officinalis*) högst 15 g/100 g

2. Vattenhalt

— Som huvudregel högst 20 %

— Ljunghonung (*Calluna*) och bagerihonung som huvudregel högst 23 %

— Bagerihonung från ljunghonung (*Calluna*) högst 25 %

3. Halt av vattenlösligt material

— Som huvudregel högst 0,1 g/100 g

— Pressad honung högst 0,5 g/100 g

4. Elektrisk ledningsförmåga

— Honung som inte ingår i nedanstående förteckning samt blandningar av dessa typer av honung högst 0,8 mS/cm

— Blandhonung och honung från kastanjeblom samt blandningar av dessa utom de som förtecknas nedan högst 0,8 mS/cm

— Undantag: Jordgubbsträd (*Arbutus unedo*), klockljung (*Erica*), Eucalyptus,

lind (*Tilia spp.*), ljung (*Calluna vulgaris*), manuka (*Leptospermum*),

teträd (*Melaleuca spp.*)

5. Fri syra

— Som huvudregel högst 50 milliekvivalenter syra per 1 000 gram

— Bagerihonung högst 80 milliekvivalenter syra per 1 000 gram

6. Diastasaktivitet och hydroximetylfurfurhalt (HMF), bestämda efter beredning och blandning

a) Diastasaktivitet (Schade-skala):

— Som huvudregel, med undantag för bagerihonung lägst 8

— Honung med låg naturlig enzymhalt (t.ex. honung från citrus) och en HMF-halt av högst 15 mg/kg lägst 3

b) HMF

— Som huvudregel, med undantag för bagerihonung högst 40 mg/kg (med förbehåll för kraven under punkt a, andra strecksatsen)

— Honung av deklarerat ursprung från regioner med tropiskt klimat och blandningar av dessa högst 80 mg/kg

Statens livsmedelsverks kungörelse med föreskrifter och allmänna råd om identifikationsmärkning av livsmedels- partier;

SLV FS 1993:20
(H 131)

Utkom från trycket
1993-12-16

beslutade den 16 december 1993.

Med stöd av 25 § livsmedelsförordningen (1971:807)¹ meddelar Statens livsmedelsverk följande regler.

Allmänna bestämmelser

1 § Denna kungörelse innehåller regler om märkning med upplysningar (identifikationsmärkning) med vars hjälp det går att identifiera det parti som ett livsmedel tillhör. Bestämmelserna i denna kungörelse gäller för livsmedel i allmänhet även om annat föreskrivs i märkningsbestämmelser för särskilda livsmedelsgrupper.

2 § I denna kungörelse förstås med *parti* ett antal enheter av ett livsmedel som har producerats, tillverkats eller förpackats under praktiskt taget likvärdiga förhållanden.

3 § Livsmedel skall ha identifikationsmärkning vid saluhållandet. Bestämmelsen gäller dock inte för

1. jordbruksprodukter som när de lämnar jordbruket
 - säljs eller levereras till en plats för tillfällig förvaring, beredning eller förpackning,
 - transporteras till producentorganisationer, eller
 - uppsamlas för att omedelbart ingå i en berednings- eller förädlingsprocess,
2. livsmedel som vid saluhållande till enskilda konsumenter inte är färdigförpackade, förpackas på köparens begäran eller färdigförpackas för omedelbar försäljning,
3. förpackningar vars största yta är mindre än 10 cm², eller
4. portionsförpackningar med glassvaror. Identifikationsmärkningen måste dock i sådana fall finnas på förpackning som innehåller flera portionsförpackningar.

4 § Partiets omfattning skall i samtliga fall fastställas av producenten, tillverkaren, förpackaren eller den säljare inom det område som omfattas av avtalet om det Europeiska ekonomiska samarbetet (EES-avtalet) som först saluhåller varan.

Märkning

5 § Identifikationsmärkningen skall bestämmas och anbringas på ansvar av någon av dem som anges i 4 §. Uppgiften skall föregås av bokstaven *L* utom i de fall där den lätt kan särskiljas från övriga märkningsuppgifter på förpackningen.

6 § Om livsmedlen färdigförpackas skall identifikationsmärkningen och i tillämpliga fall bokstaven *L* finnas på färdigförpackningen eller på etikett fästad på denna.

Om livsmedlen inte färdigförpackas skall identifikationsmärkningen och i tillämpliga fall bokstaven *L* finnas på förpackningen eller, om sådan saknas, i särskild handling.

Uppgiften skall i samtliga fall vara lätt att se, klart läsbar och beständig.

Allmänna råd

Det är önskvärt att identifikationsmärkningen framgår även på den ytterförpackning som omsluter flera enheter med färdigförpackade livsmedel.

7 § Om datum för minsta hållbarhet (*bäst före-dag*) eller hållbarhet (*sista förbrukningsdag*) anges i märkningen på förpackningen behöver identifikationsmärkning inte finnas på livsmedlet, under förutsättning att datumet inte anges i kodform och att det består av åtminstone dag och månad och i denna ordning.

8 § Statens livsmedelsverk kan medge undantag (dispens) från föreskrifterna i denna kungörelse.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1994. Livsmedel som före utgången av juni 1995 tillverkas inom landet eller importeras får dock saluhållas inom landet till och med utgången av 1996 utan hinder av bestämmelserna i denna kungörelse.

Fotnoter

¹Jfr EES-avtalet bilaga II avsnitt XII och rådets direktiv 89/396/EEG (EGT nr L 186, 30.6.1989, s 21).

SLV FS 1993:20

Livsmedelsverket

Normenheten

A Larsson

2000-03-16

Dnr 752/97

Saknr 2232

Smaksättning av honung med aromämnen

I en skrivelse daterad den 20 februari 1997 lämnade ni synpunkter på smaksättning av honung med aromer.

Livsmedelsverket beklagar att handläggningen av ärendet har tagit så lång tid, men bedömningen av användningen av just aromer i honung visade sig vara en känslig och krånglig fråga, som dessutom har krävt ett flertal kontakter med andra länder. Enligt EU:s direktiv om honung får ju inte aromer användas till honung.

Livsmedelsverket har kommit till följande bedömning: Aromer får blandas i honung. Den blandprodukt som då uppkommer kan inte längre betraktas som honung. I beteckningen på produkten måste därför klart och tydligt framgå att arom tillförts, genom att t.ex. kalla produkten "honung med pepparmyntsarom", "honung med citronarom" osv. Av en sådan beteckning framgår att man inte köper honung som sådan, utan en blandprodukt där honung ingår. Att man använder ordet *med* indikerar vilka proportioner som använts i produkten. Dessutom måste en ingrediensförteckning finnas där samtliga ingredienser anges i fallande skala. Om ingrediensförteckning och övrig märkning, se Livsmedelsverkets föreskrifter om märkning och presentation av livsmedel (SLVFS 1993:19, omtryckt SLVFS 1998:15 senast ändrad i SLVFS 1999:19).

Ovanstående bedömning gäller också om honung blandas med en annan råvara såsom t.ex. citronjuice, citronbitar, kakao eller vitlök. Beteckningen på produkten blir då t.ex. "honung med citron", "honung med kakao" osv.

Med vänlig hälsning

Anders Larsson
Byrådirektör